

شناسه	مقررات- رویه اجرایی	تاریخ تهیه گزارش	۱۴۰۴/۱۱/۱۱
عنوان موضوع	بررسی مسائل و مشکلات مکتشفین و بهره برداران حوزه معدن در خصوص عدم اجرای ماده ۲۴ مکرر قانون معادن در استان		
مرجع طرح موضوع	کمیسیون معادن و صنایع معدنی اتاق بازرگانی اصفهان		
شرح موضوع	بر اساس ماده ۲۴ قانون معادن و ماده ۲۴ مکرر الحاقی آن، قانونگذار به منظور جلوگیری از اطاله فرآیند صدور مجوزهای معدنی و رفع تعارضات بین دستگاه‌های اجرایی، سازوکاری مشخص و زمان‌مند را پیش‌بینی نموده است. مطابق این سازوکار، دستگاه‌های اجرایی مکلف‌اند ظرف مهلت مقرر نسبت به استعلامات وزارت صمت اعلام نظر نمایند و در صورت بروز اختلاف یا اعتراض نسبت به پاسخ‌های ارائه‌شده، موضوع در «هیأت حل اختلاف موضوع ماده ۲۴ مکرر» با ترکیب مشخص و با رأی قطعی و لازم‌الاجرا تعیین تکلیف گردد. با وجود صراحت قانون در تشکیل و کارکرد این هیأت، در سال‌های اخیر در استان اصفهان عملاً روند ارجاع پرونده‌ها به هیأت حل اختلاف متوقف شده و به جای آن، اختلافات ناشی از پاسخ‌های منفی دستگاه‌هایی نظیر محیط زیست و منابع طبیعی، عمدتاً از طریق «کارگروه تعامل» بین دستگاهی پیگیری شده است. این رویه، متأثر از مکاتبات سازمان حفاظت محیط زیست کشور در سال ۱۴۰۲ و نیز برخی برداشت‌های مدیریتی در سطح استان بوده که منجر به عدم برگزاری جلسات هیأت حل اختلاف ماده ۲۴ مکرر گردیده است. در این میان، رأی صادره از سوی دیوان عدالت اداری مبنی بر ابطال بخشنامه سازمان حفاظت محیط زیست که مانع اعمال ماده ۲۴ مکرر در محدوده مناطق چهارگانه شده بود، ابلاغ گردیده است، لیکن رویه عدم تشکیل این هیأت همچنان استمرار یافته است. از سوی دیگر، دستگاه‌های اجرایی نظیر محیط زیست و منابع طبیعی، با استناد به ملاحظات حفاظتی، محدودیت‌ها و ممنوعیت‌های قانونی در عرصه‌های تحت مدیریت خود، معتقدند که کارگروه‌های تعامل شکل گرفته طی سال‌های اخیر توانسته‌اند بخش قابل توجهی از اختلافات را با رویکرد تعاملی و اخذ تعهدات لازم مدیریت نمایند و ارجاع گسترده موضوعات به هیأت حل اختلاف، این سازوکار تعاملی را تضعیف می‌نماید. در مقابل، نمایندگان بخش خصوصی و اتاق بازرگانی معتقدند که عدم تشکیل هیأت حل اختلاف، موجب سلب یک ظرفیت قانونی پیش‌بینی‌شده در قانون معادن برای متقاضیان شده و فرآیند رسیدگی به اعتراضات را از مسیر قانونی، زمان‌مند و بی‌طرف خارج نموده و به فرآیندی طولانی، سلیقه‌ای و غیرشفاف تبدیل کرده است.		
ایرادات و مشکلات مطروحه	۱- عدم برگزاری جلسات هیأت حل اختلاف موضوع ماده ۲۴ مکرر قانون معادن در استان علیرغم صراحت قانون و پیش‌بینی ترکیب و اختیارات آن. ۲- جایگزین شدن عملی سازوکار «کارگروه تعامل» به جای مرجع قانونی حل اختلاف پیش‌بینی‌شده در قانون		

معادن. ۳- طولانی شدن فرآیند رسیدگی به اعتراضات متقاضیان در کارگروه تعامل در مقایسه با مهلت قانونی دو هفته‌ای هیأت حل اختلاف. ۴- ایجاد رویه‌های سلیقه‌ای در ارجاع یا عدم ارجاع پرونده‌ها به کارگروه‌های تعامل، وابسته به تشخیص دستگاه‌ها. ۵- استناد به بخشنامه سازمان حفاظت محیط زیست در سال ۱۴۰۲ جهت جلوگیری از اعمال ماده ۲۴ مکرر، علیرغم صدور رأی دیوان عدالت اداری مبنی بر ابطال آن. ۶- تلقی نادرست از جنبه ارشادی مکاتبات سازمان محیط زیست به عنوان الزام اجرایی در سطح استان. ۷- نگرانی دستگاه‌های اجرایی از اینکه ارجاع گسترده پرونده‌ها به هیأت حل اختلاف، منجر به تضعیف ملاحظات حفاظتی در مناطق تحت مدیریت آنان گردد. ۸- وجود ممنوعیت‌ها و محدودیت‌های قانونی در عرصه‌های منابع طبیعی و محیط زیست که از نگاه این دستگاه‌ها، امکان اعمال نظر در هیأت حل اختلاف را با چالش مواجه می‌کند. ۹- نبود بررسی کارشناسی اولیه مشترک پیش از طرح موضوع در هیأت حل اختلاف که منجر به افزایش تنش بین دستگاه‌ها و متقاضیان می‌شود. ۱۰- برداشت منفی تاریخی نسبت به فعالیت‌های معدنی در استان و تأثیر آن بر نحوه اجرای ظرفیت‌های قانونی پیش‌بینی شده در قانون معادن.	
بر اساس دعوت‌نامه شماره ۱۱۰۵۹/ص ۱۴۰۴ مورخ ۱۴۰۴/۱۱/۰۶ جلسه کارگروه کارشناسی در تاریخ ۱۴۰۴/۱۱/۰۸ با حضور مدیر دبیرخانه شورای گفت‌وگو، معاون دادستان مرکز استان، مدیرکل دفتر هماهنگی امور اقتصادی استانداری و سایر مدعوین زیربط از دستگاه‌های خصوصی و دولتی برطبق لیست صورتجلسه ارسالی برگزار شد. اهم مذاکرات این جلسات مربوط به شرح زیر است: جناب آقای حسام فرهادی نسب، نایب رئیس محترم کمیسیون معادن اتاق: قانون معادن ایران یکی از پیشرفته‌ترین قانون‌های معدن در دنیاست و از نظر مفاد اگر درست اجرا شود جز مرفعی‌ترین قوانین است، اما بخشی از آن شامل سلیقه‌ها شده و بر اساس دستورالعمل‌ها و بخشنامه‌های بعدی معطل مانده و به درستی اجرا نمی‌شود، ماده ۲۴ قانون معادن (اصلاحی ۱۳۹۰/۰۸/۲۲) بیان می‌دارد: جهت تسریع در امر اکتشاف و بهره برداری از معادن، دستگاه‌های اجرائی و متولیان قانونی مربوط مکلفند حداکثر ظرف دو ماه نسبت به استعلام وزارت صنعت، معدن و تجارت جهت صدور پروانه اکتشاف در موارد ذیل اعلام نظر نمایند: الف - حریم قانونی راه‌ها و راه‌آهن	جمع بندی جلسه کارگروه تخصصی (کارشناسی) به تاریخ ۱۴۰۴/۱۱/۰۸

ب - داخل شهرها و حریم قانونی آنها پ - حریم قانونی سدها و شبکه‌های توزیع آب و حوضچه‌های سدها و قنوات ت - داخل جنگلها و مراتع ث - حریم اماکن مقدسه و ابنیه تاریخی ج - حریم پادگانها و محل استقرار نیروهای مسلح چ - مناطقی با عنوان پارک ملی، آثار طبیعی ملی، پناهگاه حیات وحش و حفاظت شده ح - حوزه‌های دارای مواد پرتوزا بیش از حد مجاز استعلام از دستگاههای اجرائی ذی‌ربط، توسط وزارت صنعت، معدن و تجارت و فقط یک‌بار برای صدور پروانه اکتشاف انجام می‌گیرد. پروانه اکتشاف توسط وزارت صنعت، معدن و تجارت حداکثر سه ماه پس از استعلام صادر می‌شود. اعلام نظر باید برای کل محدوده مورد تقاضا صورت گیرد و عدم اعلام نظر در مهلت مقرر به منزله موافقت دستگاههای مذکور تلقی می‌شود. تبصره ۱ (الحاقی ۱۳۹۰/۸/۲۲) - دستگاههای اجرائی مربوط مکلفند ظرف سه ماه پس از ابلاغ این قانون، نسبت به اعلام وضعیت حریمهای قانونی خود به وزارت صنعت، معدن و تجارت اقدام نمایند. تبصره ۵ (الحاقی ۱۳۹۲/۸/۱۴) - در صورتی که سازمان صنعت، معدن و تجارت استان به پاسخهای استعلام از دستگاههای اجرائی ذی‌ربط اعتراض داشته باشد، موضوع به هیات حل اختلاف موضوع ماده (۲۴ مکرر) ارجاع می‌شود تا حداکثر ظرف پانزده روز در مورد آن تعیین تکلیف شود. جلسات این هیات حداقل با حضور پنج نفر رسمیت می‌یابد و رای آن با اکثریت مطلق عده حاضر قطعی و لازم‌الاجراء است. این امر مانع اعتراض در دیوان عدالت اداری نیست. مطابق ماده ۲۴ مکرر (الحاقی ۱۳۹۲/۸/۱۴) - اعضای هیات حل اختلاف عبارتند از: ۱- استاندار یا معاون ذی‌ربط به عنوان رئیس هیات ۲- رئیس سازمان صنعت، معدن و تجارت استان به عنوان دبیر هیات ۳- یک نفر کارشناس خبره معدن با معرفی سازمان نظام مهندسی معدن استان ۴- رئیس سازمان جهاد کشاورزی استان ۵ - نماینده دستگاه مورد اعتراض ذی‌ربط ۶ - یک نفر از بهره‌برداران با تجربه و متخصص در امور معدنی با انتخاب خانه معدن استان و در صورت عدم وجود	
--	--

خانه معدن در استان، با انتخاب خانه معدن کشور

۷- یک نفر حقوق‌دان آشنا به مسائل معدنی با انتخاب و معرفی رئیس دادگستری استان.

این هیأت حل اختلاف شبیه شورای معادن استانی است ولی در ابعاد کوچکتر و با حق رای شدیدتر و بسته به مشکلاتی که در استان‌ها به وجود می‌آید و بسته به محدوده‌ها هر چند وقت یکبار در همه استان‌ها تشکیل می‌شود. در دوران استاندار سابق یکبار تشکیل شد و موارد خوبی هم آنجا مطرح شد اما به اختلافی انجامید و مدیر کل محیط زیست وقت برخی مسائل را به سازمان محیط زیست منتقل کرد، بدون اینکه خود رئیس سازمان در جریان باشد یک بخشنامه‌ای را در ۱۴۰۲/۱/۲۷ خطاب به استانداران کشور صادر کردند که کاملاً غیرقانونی بود (بخشنامه ۱۴۰۲/۱۰۰/۶۸۰ رئیس سازمان محیط زیست وقت آقای سلاجقه) که در انتهای این بخشنامه نوشته شد: خواهشمند است دستور فرمایند از هرگونه اعمال ماده ۲۴ مکرر قانون در حدود مناطق چهارگانه این سازمان ممانعت و اختلافات فی مابین از طریق کارگروه تعامل فعالیت‌های معدنی و محیط زیست (موضوع ماده ۳ تصویب‌نامه هیأت محترم وزیران به شماره ۵۱۳۹ ت ۲۹۳۷۹ مورخ ۱۳۸۴/۰۲/۰۳) مورد بررسی و اتخاذ تصمیم شود. یعنی عملاً محیط زیست یک حق مسلمی را در خصوص ماده ۲۴ مکرر از ما گرفت. اعتراضات مختلفی کردیم هم به استاندار نامه نوشتیم و هم به دادگستری استان و هم از طرف خانه معدن که یکی از اعضای هیأت حل اختلاف است و حرفمان این بود که اگر احیاناً محیط زیست مشکل دارد این حق را نباید از بهره‌بردار بگیریم چون در این هیأت مشکلات مربوط به منابع طبیعی و سایر ارگان‌ها هم باید بررسی شود. اما متأسفانه معاون عمرانی سابق استانداری برداشتشان این بود که چون بخشنامه از سوی معاون ریاست جمهوری و رئیس سازمان محیط زیست است ما باید اجرا کنیم، من با چند استان که صحبت کردم تقریباً در همه استان‌ها این هیأت تشکیل می‌شود. ظاهراً این رویه اشتباهی که پیش گرفته شده بوده الان هم بدون دلیل دارد ادامه پیدا می‌کند. در دیوان عدالت اداری هم این بحث مطرح شد و رئیس هیأت تخصصی شهرسازی، منابع طبیعی و محیط زیست دیوان هم در تاریخ ۱۴۰۲/۰۶/۱۳ رای به ابطال بخشنامه داد و در دادنامه شماره ۱۵۱۱۷۵۳/۱۴۰۲۳۱۳۹۰۰۱ بیان شده که "با پذیرش خواسته شاکی، دستور موقت به شرح خواسته صادر می‌گردد." این رأی در تاریخ ۱۴۰۲/۰۶/۲۸ به همه استانداران طی اظهارنامه ای ابلاغ شد.

جناب آقای سرجوqیان، نماینده محترم اداره کل صنعت، معدن و تجارت استان:

ماده ۲۴ مکرر در سال ۹۲ تصویب شد و طی این سال‌ها این کارگروه در ادوار مختلف استانداری‌ها تشکیل شده است و آرای مختلفی بر حسب این ماده در آن گرفته شده و اجرا هم شده است، اما چون همیشه بخش معادن کمی تنش‌زا بود و با مشکلات محلی مواجه بوده است این ماده ۲۴ اجرایش متوقف شد، و شاید بتوان گفت که با بحث

معادن کاری در استان زیاد رابطه خوبی وجود ندارد چون ذات معدن تخریب و به هم ریختگی و ایجاد مشکلاتی در روستاها بود از اینکه بخواهند وقتی ارگانی با متقاضی معدن مخالفت می‌کرد آن را به سمت اجرا شدن سوق دهند خیلی استقبال نمی‌شد، اما قانون به اندازه کافی شفاف است و شروع آن باید از استانداری باشد و اعضای کارگروه دعوت شوند، به نظر من باید ذیل هیأت حل اختلاف ماده ۲۴ مکرر یک کارگروه کارشناسی تشکیل شود تا قبل از رفتن در هیأت حل اختلاف اقداماتی مثل بازدید از محل انجام شود و توضیحات ارائه شود و دفاعیات لازم قبل از تشکیل هیأت حل اختلاف اصلی آماده باشد. البته ظاهراً در حال حاضر در کارگروه تعامل بیشتر اختلافات حل می‌شود، در استان اگر بخواهیم معادن را پویا کنیم پتانسیل خوبی داریم ولی مشکلات مربوط به محیط زیست، منابع طبیعی و میراث فرهنگی هم وجود دارد و هدف از تشکیل هیأت اختلاف این نیست که به تمامی اعتراضات پاسخ مثبت داده شود بلکه هدف ارائه راهکار هم هست. بعد از اعلام نظر مخالف دستگاه، متقاضی به اداره کل صمت درخواست می‌دهد و کارشناسان صمت بررسی می‌کنند و اگر اعتراض وارد باشد بعد آن را مطرح می‌کند.

جناب آقای حسام فرهادی نسب، نایب رئیس محترم کمیسیون معادن اتاق:

معاون هماهنگی امور عمرانی استانداری پیشین آقای زینلیان ۱۲/۰۹/۱۴۰۲ به اداره کل صمت استان نامه زده است و تصویر رونوشت نامه مورخ ۱۴۰۲/۰۹/۰۴ معاون توسعه مدیریت، حقوقی و امور مجلس سازمان حفاظت از محیط زیست کشور عنوان معاون محترم حقوقی رئیس جمهور درخصوص درخواست جلوگیری از برگزاری کمیسیون ماده ۲۴ مکرر قانون اصلاح قانون معادن به دلیل حفظ انفال کشور را پیوست نامه نموده است که در این نامه از معاون حقوقی رئیس جمهور خواسته شده دادنامه دیوان عدالت اداری به جهت تضییع حقوق بیت المال مورد بازنگری قرار گیرد.

جناب آقای ستایش، نماینده محترم اداره کل حفاظت از محیط زیست استان:

از سال ۱۳۹۲ برای صدور مجوز اکتشاف معادن عملاً اعلام نظر از محیط زیست به مناطق حفاظت شده منحصر شد یعنی الان در استان حدود ۱۴-۱۵ درصد از مناطق حفاظت شده است، اعتقاد ما این است که این مناطق باید برای نسل‌های آتی حفاظت شوند، استعلاماتی که داخل این مناطق صورت می‌گیرد به استناد توافقاتی است که قبلاً با خود وزارت صمت شده که من بعد معدن جدیدی احداث نشود و گرنه دیگر اسمش منطقه حفاظت شده نیست، بعد از سال ۹۲ طبق قانون گفته شد اگر معدن خواست اکتشاف شود و در منطقه حفاظت شده بود و از محیط زیست پرسیدند و به استناد همان توافقاتش با صمت، با اکتشاف معدن جدید مخالفت کرد باز هم به کارگروه حل اختلاف رود شاید آنجا مجدداً نظر استان برگشت و معدن واگذار شد، به استناد همین بحث سازمان محیط زیست مکاتبه

کرد با استانداران و خواهش کرد و درخواست کرد و الزامی هم در کار نبود و جنبه ارشادی داشته است. در آن زمان هم شاید در استان تشخیص داده‌اند که استان ظرفیت اکتشاف معدن جدید ندارد و دیدگاه این بوده است که خود سازمان محیط زیست گفته چون کارگروه تعامل داریم بین سازمان محیط زیست و وزارت صمت و مواردی که محیط زیست استان مخالفت می‌کند اگر واقعاً مورد درخواست صمت استان هست منعکس کند به آن کارگروه تعامل تا آنجا همکاری و مساعدت انجام شود. اما متقاضیان می‌گویند رویه طولانی است چون طبق قانون آن هیأت حل اختلاف ظرف دو هفته باید تشکیل می‌شد و اعلام نظر می‌کرد ولی کارگروه تعامل مثلاً ممکن است دو سال طول بکشد تا در آن تصمیم‌گیری شود و سلیقه‌ای هم هست چون صمت استان ممکن است هر موردی که خودش بخواهد را ارجاع دهد. رویکرد محیط زیست استان هم مخالفت با تشکیل این هیأت است چون اگر قرار باشد در مناطق حفاظت شده معدن جدید داشته باشیم فلسفه وجودی مناطق حفاظت شده زیر سوال می‌رود و چیزی از آن باقی نمی‌ماند.

جناب آقای حسام فرهادی نسب، نایب رئیس محترم کمیسیون معادن اتاق:

متأسفانه نگاه اشتباه این است که معدن‌داران فقط قصد و کارشان تخریب است در صورتی که اولین بار بالاترین و بیشترین میزان در کشور یعنی حدود ۲۰ تا ۴۰ هکتار از سال ۸۵ تا کنون معدن‌داران طرح‌های محیط زیستی را با خود سازمان محیط زیست اجرا کرده‌اند مثل احداث استخر و آب انبار ولی این اقدامات متأسفانه هیچ وقت دیده نشده است. آخرین جلسه‌ای که تشکیل شد ۴ مورد پرونده در آن مطرح شد که سه تای آن به صورت مشروط تایید شد یعنی گفته شد که باید این ضوابط را رعایت کنید و این اقدامات را انجام دهید و نهایتاً اکتشافی که صورت گرفت بیاورید در شورای معادن تا آنجا مطرح شود یعنی ابزارهای دیگری هم برای ضابطه مند کردن و جلوگیری از آسیب‌های احتمالی وجود دارد.

جناب آقای صفاری پور، مشاور محترم سازمان مدیریت و برنامه ریزی استان:

قانون به برگزاری جلسه صراحت دارد. آنچه در قانون گفته این است که صمت باید در صورتی که جواب یک دستگاه منفی بود تشخیص دهد و بررسی کند، شورای گفت و گو پرونده‌ها و عقبه این موضوع را استخراج کند و ببیند چه شده که به اینجا رسیده، آیا متقاضیان هرچه درخواست دادند اداره کل صمت می‌خواسته در آن هیأت بیاورد که باعث اعتراض محیط زیست شده یا اینکه متقاضیان درخواست داده‌اند و صمت فیلتر کرده و با دلایل مشخص رد و درخواست موارد را به هیأت آورده است؟ که در این صورت حق با بخش خصوصی است، شاید برگردیم به اینکه ترکیب و تعداد هیأت مشکل دارد و باید در آن تجدید نظر شود تا آراء منصفانه باشد و به سمت و

سوی فقط مثبت شدن یا منفی شدن پیش نرود. محیط زیست یا هر کسی مخالف است باید پیشنهاد اصلاح قانون دهد.

جناب آقای حافظی، نماینده محترم اداره کل منابع طبیعی و آبخیزداری استان:

ماده ۲۴ مکرر یک ظرفیت است که قانون برای افرادی که نسبت به نظر دستگاه‌های پاسخ دهنده استعلام مندرج در ماده ۲۴ مکرر اعتراض دارند ایجاد کرده است. در پهنه‌های منابع طبیعی یکسری ممنوعیت‌های قانونی داریم و یکسری محدودیت‌های قانونی، آنچه ممنوعیت است جای چانه زنی ندارد و تکلیف دستگاه ما مخالفت است، در خصوص محدودیت‌ها هم ما بدو مخالفت می‌کنیم. در سال ۹۴ دستورالعمل مشترک مابین رئیس منابع طبیعی و معاون وزیر صمت تدوین شده و به سراسر کشور ابلاغ شده است، در آنجا یک کارگروهی را تعریف کرده به نام کارگروه تعامل مشترک انجام فعالیت‌های معدنی در عرصه‌های منابع طبیعی و هیچ عضو دیگری هم ندارد. این کارگروه تعامل یک اذن است که زمانی که مخالفتی انجام می‌شود به جای پروسه ماده ۲۴ مکرر تقاضی درخواست اعتراض را به اداره کل صمت اعلام می‌کند و صمت یک بار دیگر در قالب کارگروه تعامل یک نوبت دیگر این عرصه را از منابع طبیعی درخواست می‌کند که بازنگری کند. ما بررسی می‌کنیم با گرفتن تعهد احیایی و امثال این موارد موافقت خودمان را اعلام می‌کنیم. اگر مخالفت کنیم ظرفیت دیگری پیش بینی کردند که پرونده به کارگروه تعامل کشوری ارجاع می‌شود که در آن دو معاون وزیر حضور دارند.

از سال ۱۴۰۲ تاکنون ۱۶۴۶ مورد استعلام از اداره کل صمت آمده است، که در مجموع ۲۰۳۴۲۰۵۹ هکتار یعنی ۲۵ درصد مساحت کل استان است، از این تعداد ۸۹۴ مورد استعلام اولیه اکتشاف است به مساحت ۱۴۸۶۱۷۴ هکتار. ۸۰۰ فقره از این استعلامات اولیه را موافقت کردیم یعنی ۶۲۰۶۱۵ هکتار. تعدادی را هم در کارگروه تعامل مطرح کردیم یعنی با ۱۲۶۰۹۳۲ هکتار موافقت کردیم. یعنی عملاً اندازه یک شهرستان را طی دو سال موافقت کردیم. آنچه باقی مانده معمولاً ممنوعیت قانونی وجود دارد. درخواست ما استفاده از ظرفیتی است که بین دو مجموعه در قالب کارگروه تعامل ایجاد شده است و حتی الامکان نمی‌خواهیم موضوع به سمت ماده ۲۴ مکرر برود چون در این صورت کارگروه تعامل عملاً از بین می‌رود و آنجا الان تعامل خوبی شکل گرفته و سعی می‌کنیم به نفع واگذاری عرصه عمل کنیم.

۱- با توجه به صراحت ماده ۲۴ مکرر قانون معادن و لزوم بهره‌گیری از ظرفیت قانونی پیش‌بینی شده جهت رسیدگی به اعتراضات متقاضیان نسبت به پاسخ دستگاه‌های اجرایی، پیشنهاد می‌گردد استانداری اصفهان با محوریت معاونت هماهنگی امور عمرانی استانداری نسبت به فعال‌سازی و برگزاری منظم جلسات «هیأت حل اختلاف موضوع ماده ۲۴ مکرر قانون معادن» در استان اقدام نمایند.

پیشنهادهات

۲- اداره کل صنعت، معدن و تجارت استان پیش از طرح پرونده‌ها در هیأت مذکور، سازوکاری در قالب یک کارگروه کارشناسی با حضور نمایندگان دستگاه‌های اجرایی ذی‌ربط فراهم نماید تا درخواست‌ها و اعتراضات واصله، مورد بررسی میدانی، بازدید مشترک و ارزیابی کارشناسی قرار گرفته و پس از تکمیل بررسی‌ها و مستندسازی، جهت اتخاذ تصمیم نهایی در هیأت حل اختلاف اصلی مطرح گردد. این فرآیند به‌نحوی طراحی گردد که ضمن اجرای دقیق ظرفیت قانونی پیش‌بینی شده در قانون معادن، از بروز تعارضات غیرضرور در جلسات هیأت جلوگیری شده و رسیدگی به پرونده‌ها در چارچوبی شفاف، کارشناسی و زمان‌مند انجام پذیرد.	
۱- ماده ۲۴ قانون معادن (اصلاحی ۱۳۹۰/۰۸/۲۲). ۲- ماده ۲۴ مکرر قانون معادن (الحاقی ۱۳۹۲/۸/۱۴). ۳- بخشنامه ۱۴۰۲/۱۰۰/۶۸۰ رئیس سازمان محیط زیست وقت آقای سلاجقه مورخ ۱۴۰۲/۱/۲۷ خطاب به استانداران کشور. ۴- دادنامه شماره ۱۴۰۲۳۱۳۹۰۰۱۵۱۱۷۵۳ دیوان عدالت اداری مورخ ۱۴۰۲/۰۶/۱۳ مبنی بر ابطال بخشنامه فوق ۵- نامه شماره ۱۴۰۲/۲۰۰/۳۹۳۴۴ مورخ ۱۴۰۲/۰۹/۰۴ معاون توسعه مدیریت، حقوقی و امور مجلس سازمان حفاظت از محیط زیست کشور عنوان معاون محترم حقوقی رئیس جمهور مبنی بر درخواست جلوگیری از برگزاری کمیسیون ماده ۲۴ مکرر قانون اصلاح قانون معادن به دلیل حفظ انقال کشور.	فهرست مستندات و مدارک پشتوانه